Οι τρεις απλές αρχές της ζωής του π. Σεραφείμ Ρόουζ

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Νοεμβρίου, 2014

Ο π. Αλέξιος θυμάται τρεις απλές αρχές ζωής που έμαθε από τον π. Σεραφείμ. «Τις έμαθα» λέει, «όχι τόσο πολύ από τα βιβλία του π. Σεραφείμ όσο από αυτά που μου είπε σε διάφορες ομιλίες κατά τα χρόνια που πέρασαν. Η πρώτη από αυτές τις αρχές είναι:

"**Είμαστε προσκυνητές σ' αυτήν τη γη και δεν υπάρχει τίποτα μόνιμο για μας εδώ**", πρέπει συνεχώς να τον θυμόμαστε αυτό. Είμαστε απλώς παρεπίδημοι. Αυτή η ζωή είναι μόνο η αρχή μιας συνέχειας που δεν θα τελειώσει ποτέ. Τείνουμε να τη μεταχειριστούμε σαν να είναι μόνιμη και απαίσια σημαντική από την άποψη των σταυροδρομιών και της εκπαίδευσης και της προόδου και όλων εκείνων των πραγμάτων. Αλλά όλα θα πεθάνουν μαζί μας θα πεθάνει το σώμα μας• τίποτα από αυτά δεν θα πάει μαζί μας στον άλλο κόσμο.

Ο π. Σεραφείμ θέλησε να μας διδάξει αρχές που θα μας κρατούσαν στην σωστή θέση καθόλη τη διάρκεια της ζωής και θα μας στήριζαν στις νέες και διαφορετικές καταστάσεις, τις περιστάσεις και τα προβλήματα. Επομένως, εάν πήγαινες σε αυτόν με μια ερώτηση για κάποιο ιδιαίτερο θέμα, μπορεί ή όχι να εξέταζε εκείνο το συγκεκριμένο πρόβλημα, αλλά θα έδινε μια αρχή με την οποία κάποιος θα μπορούσε να αξιολογήσει ο ίδιος το πρόβλημα και να καταλήξει σε ένα ευλόγα νηφάλιο και αξιόπιστο συμπέρασμα.

Αυτό είναι που κρυβόταν πίσω από την υπενθύμισή του σε μας πως είμαστε προσκυνητές σε αυτήν τη γη. Αυτό είναι μια αρχή, μια προϋπόθεση. Εξετάστε όλα τα προβλήματα που έχουμε αντιμετωπίσει την περασμένη εβδομάδα ή τον μήνα, όλα τα πράγματα στην ιδιωτική ζωή μας που φαίνονται πολύ σημαντικά και μας εκνευρίζουν, συγχύζουν, που μας κάνουν να ανησυχούμε ή φοβόμαστε• και έπειτα ας σκεφτούμε ότι, εάν είχαμε θυμίσει στους εαυτούς μας ότι είμαστε μόνο προσκυνητές εδώ, τα πιο πολλά από τα "ζητήματά μας" είναι πολύ ασήμαντα, και πόση διαφορά θα είχε κάνει αυτό στην ποιότητα της ημέρας μας, της εβδομάδας μας, της ζωής μας.

Μια δεύτερη αρχή που ο π. Σεραφείμ με δίδαξε ήταν ότι **η ορθόδοξη πίστη μας**

δεν είναι "κάτι" το ακαδημαϊκό. Αυτό ίσως φανεί περίεργο να ειπωθεί επειδή έχουμε τα δεδομένα των ογκωδών βιβλίων των αγίων Πατέρων και των ιερών ακολουθιών της Εκκλησίας, και επίσης των βίων των Αγίων - υπάρχουν τόσα πολλά. Φυσικά, υπάρχει ένα ακαδημαϊκό επίπεδο σ' όλο αυτό το σύνολο, αλλά **δεν είναι αυτή η ουσία**. Ο π. Σεραφείμ μου έγραψε μια φορά: "Μην αφήσετε ποτέ κανένα να πάρει όλα τα βιβλία μακριά από σας. Αλλά **μην μπερδέψετε την ανάγνωση των βιβλίων με το πραγματικό νόημα, το οποίο είναι η βίωση της Ορθοδοξίας**"... Ή Ορθοδοξία, μου είπε, δεν είναι τόσο πολύ θέμα του νου. Είναι ένα **βίωμα**, και είναι της καρδιάς.

Μια φορά, όταν περπατούσαμε κάπου στην περιοχή του μοναστηριού, τον ρώτησα, "Πάτερ Σεραφείμ, ποιά είναι η αγαπημένη σας εικόνα της Θεοτόκου"; Σταμάτησε και είπε, "Δεν είναι κάποια". "Αυτό είναι αδύνατον!", είπα - "ο καθένας έχει μια αγαπημένη εικόνα της Θεοτόκου - ποιά είναι η δική σας;". Σταμάτησε πάλι και με κοίταξε, πραγματικά με κατάπληξη, και είπε, "Δεν καταλαβαίνεις; Μ' αρέσει πολύ το όλον της Θεοτόκου". Αυτή ήταν μια πολύ βαθιά απάντηση: δεν μπορείς μόνο να διαλέξεις μία εικόνα και να πεις αυτή είναι η καλύτερη, ή αυτή είναι εκείνη που συμπαθώ περισσότερο. Είναι πράγματι το σύνολο, το όλον!

Σε περιστάσεις όπως αυτή, ο π. Σεραφείμ ήταν σε θέση να μου υπενθυμίσει επανειλημμένα ότι η Ορθοδοξία **πρέπει να βιωθεί, όχι μόνο να διαβαστεί, να μελετηθεί ή να γραφτεί** κάτι σχετικά...

Η τρίτη αρχή ήταν πιθανώς η σημαντικότερη όλων. Ο π. Σεραφείμ μου είπε, "**Εάν δεν βρεις τον Χριστό σε αυτήν τη ζωή, δεν θα Τον βρεις στην άλλη**". Για ένα χριστιανό της Δύσης, αυτή είναι μια καταπληκτική δήλωση. **Τί σημαίνει αυτό πρακτικά;** Δεν μιλούσε αυτός για τη μυστική εμπειρία ή δεν είχε τα οράματα ή κάτι παρόμοιας φύσεως. Καθένας που γνωρίζει τον π. Σεραφείμ συνειδητοποιεί ότι θα είχε μείνει μακριά από τέτοιου είδους συζήτηση.

Αυτό που εννοούσε με το να "βρεις τον Χριστό" σε αυτήν τη ζωή είναι, πως **κάποιος πρέπει πρώτα να εστιάζει στον Χριστό διαρκώς, ημέρα και νύχτα**. Αυτό δεν αποτελεί μία **συνήθεια προσευχής**, όπως κάνει κάποιος στις εικόνες όταν βάζει το καπέλο του για να βγει από την πόρτα. Μάλλον, πρόκειται για την περίπτωση που κάποιος έχει στον νου του τον Χριστό όλη την ημέρα, σε κάθε περίσταση, σε κάθε ευκαιρία - να υψώνει κάποιος την καρδιά και τον νου του σε Αυτόν.

Ο π. Σεραφείμ συνήθιζε να μου λέει, αναφερόμενος στην Καινή Διαθήκη: «Ο Θεός είναι αγάπη κι όποιος ζει μέσα στην αγάπη ζει μέσα στον Θεό, κι ο

Θεός μέσα σε αυτόν... Η τέλεια αγάπη διώχνει τον φόβο» (Α Ιωάν. 4:16,18). Βλέπετε, ήμουν ένα άτομο που φοβόταν, έτσι θα έλεγε, τέτοιου είδους λόγια. Και έπειτα θα εξηγούσε, "Καλά, **εμείς δεν μπορούμε να έχουμε τέλεια αγάπη για τον Θεό, ή τον καθένα, επειδή είμαστε ατελείς. Η αγάπη του Θεού είναι τέλεια. Αλλά εάν κατοικούμε στην αγάπη και ο Θεός είναι αγάπη, κατόπιν ο Θεός κατοικεί σε μας. Και αυτός είναι ένας από τους τρόπους με τους οποίους ερχόμαστε όλο και πιο κοντά, συνεχώς πιο κοντά, στον Χριστό σε αυτό τον κόσμο**". Και **έτσι γινόμαστε λιγότερο φοβισμένοι έναντι της ζωής και των άλλων ανθρώπων, των προκλήσεων και**
των δυσκολιών.

Άλλα εδάφια που του άρεσε να αναφέρει ήταν, "Μικρά μου παιδιά, έφτασε το τέλος" (Ά Ίωάν. 2:18), και "Μη φοβάσαι το μικρό μου ποίμνιο. Σ' εσάς ευαρεστήθηκε ο Πατέρας σας να δώσει τη βασιλεία του" (Λουκ. 12:32). Στα επόμενα χρόνια θυμήθηκα που ο π. Σεραφείμ επαναλάμβανε τέτοια εδάφια σε μένα - και έρχονταν στον νου μου σε περιόδους **φόβου** και **κινδύνου**. Αυτά τα εδάφια ήταν μια ιδιαίτερη **ανάπαυση** και **παρηγοριά** για μένα κατά την περίοδο της ξαφνικής ανάπαυσης της Ματιούσκας μου, η οποία συνέβη αρκετά χρόνια αφότου ο π. Σεραφείμ είχε αφήσει αυτόν τον κόσμο. Αλλά, φυσικά, η μεγαλύτερη ανάπαυση από όλα, κατά τον θάνατό της, ήταν που γνώριζα ότι τώρα ήταν μαζί του.

Τελικά, θα επιθυμούσα να πω, με πολύ μεγάλη πεποίθηση, ότι ο π. Σεραφείμ βρήκε τον Χριστό σε αυτήν τη ζωή. Δεν μπορείς να δώσεις κάτι που δεν έχεις, και αυτός είχε τόσα πολλά να δώσει. Από αυτό μπορούμε να ξέρουμε ότι ο Χριστός κατοίκησε πράγματι μέσα σε αυτόν»

(ΒΙΒΛ. π. ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΡΟΟΥΖ. Η ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ. ΤΟΜΟΣ Γ)

(Πηγή ηλ. κειμένου: apantaortodoxias.blogspot.gr)